

dorință de Crăciun

Teodor Dume

aveam încredere oarbă în oameni
iubeam florile pisicile și câinii
iubeam zborul și ferestrele
deschise larg
o iubeam pe mama
îl iubeam și pe Dumnezeu
dimineața la amiază și seara

îmi iubeam singurătatea

știu c-am păcătuț
în fiecare zi
mai trăgeam un blestem după mine
și-mi descompuneam ura în jurămînți
ba uneori mă răstearm la Dumnezeu
chiar și atunci când mama
își alunga frica iubindu-mă...

oricum m-aș gândi oamenii au dreptate

sunt bestial și arogant nu țin cont de nimic
uit și ultimul detaliu dar am senzația
că viața începe din mine...

uneori nu înțeleg multe lucruri
înnoptez în umbră
și totuși
îmi doresc să redevin copil
doar atît cît
să mă pot ridica în picioare
și să o strig pe mama

toate luminile s-au stins

îmi acopăr liniștea cu noapte
clopotele nu mai bat
mă sting încet ca un asfințit
și mă gândesc la tine
mamă